

ikke er urigtigt, at Landsþthinget ved den sidste Behandling i denne Session reserverer sig en fri Ret til Grundloven, saasnart Fællesforfatningen ikke maatte være en Omfribning, som en æret foregaaende Taler (Lehmann) sagde, af Grundloven for det hele Land.

Premierministeren: Jeg skal blot bemærke, at her vissefelig ikke behøves den af den sidste ærede Taler omtalte Reservation, thi den ligger jo i selve Grundloven. Det er nemlig ganske vist, at naar den nyvalgte Rigsdag, der skal vælges efter Grundlovens § 100, træder sammen, vil denne aldeles ikke være bunden ved nogen tidligere Rigsdags Beslutning, og jeg skjønner altsaa ikke, at der kan komme noget større eller mindre Tryk eller nogen større eller mindre Frihed ved en saadan Reservation. Dersom den alligevel tilføies Lovudkastet, da kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Landsþthingsmand for 10de Kreds (Lehmann) har udtalt, at enhver Forandring i Lovudkastet vil gjøre hele Udkastet unyttigt og spildt, og at der da endog kunde blive Spørgsmaal, om ikke Tilføielsen af en sliq Reservation gjorde hele Forhandlingen frugtesløs.

Det er iøvrigt ikke blevet fremhævet, at ikke engang med Vedtagelsen af den tredie nyvalgte Rigsdag er Sagen afgjort efter den første Bestemmelse i § 5. Grundloven vil der ved være fyldestgjort, saa at det er blevet muligt at gjøre disse Forandringer i Grundloven gjældende, men Indtrædelsen af disse Forandringer er dog betinget af en særlig Beslutning af Rigsdagen. Det er netop Noget, som i sin Tid er blevet vedtaget, for at sikke Sagen den modneste Overveelse, nemlig tre Behandlinger, for at Grundloven kunde forandres og derefter endnu en ny særlig Behandling, efterat Fællesforfatningens Indhold er bekendt, under hvilken man da kan bestemme sig for at lade Grundlovsforandringen indtræde eller ikke. Dette er netop en Hovedtanke i det Grundlovsudkast, som af en æret Landsþthingsmand ganske rigtigt bemærket er udgaaet fra Rigsdagen selv og tiltraadt af det nuværende Ministerium.

Blom: Jeg skal —

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har rigtignok allerede havt Ordet to Gange; men jeg antager ikke, at man vil have Noget at erindre imod, at det atter gives ham (Nei).

Blom: Efter den Erklæring, som her høitidelig er givet af den høitærede Indenrigsminister, finder jeg mig ikke foranlediget til at urgere videre paa mit Andragende.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 5. 1. (See Anhanget Sp. 104.)

vedtoges med 30 Stemmer mod 2.

2) Lovforslagets § 5. 2. (see sammesteds)

vedtoges med 32 Stemmer mod 1.

3) Lovforslagets § 6 (see sammesteds)

vedtoges med 32 Stemmer mod 1.

Derefter fattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges med 33 Stemmer mod 1.

Formanden: De Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagens 3die Behandling, bedes afgivne inden imorgen Aften.

Derefter bliver efter Dagsordenen at foretage Forslag til Lov om Udskrivning til Landkrigstjenesten for Aaret 1856. Det er til anden*) Behandling, denne Sag foretages. Der er intet Endringsforslag fremkommet til denne Behandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 1 (see Anhanget Sp. 543)

vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

2) Lovforslagets § 2 (see sammesteds Sp. 544)

vedtoges eenstemmigt med 33 Stemmer.

*) 1ste Behandling findes Sp. 533.